

Risâle-i Nur gözüyle Efendimiz (asm)

Kâinatın Efendisi ve sebep-i vücudu olan Peygamber Efendimiz Hazret-i Muhammed Aleyhissalatü Vesselâm, Risâle-i Nur'da çok geniş yer almıştır.

Çünkü "Allah'ın varlık ve birliğine en açık ve en parlak bürhan Hazret-i Peygamber Efendimizdir. (asm)"¹ "Evet, sirac-ı vehhaç (çok parlak ışık), bürhan-ı katı odur. Öyle ise onu tanımalıyız." ²

"Peygamber Efendimiz Hazret-i Muhammed Aleyhissalatü Vesselâm, Kur'an'ın tazammun ettiği bütün ahlâk-ı haseneye câmi idi. İşte o zat-ı kerimde, icma-ı ümmetle, tevatür-i manevî-i kat'î ile sabittir ki, insanların sîreten ve sûreten en cemili ve en halimi ve en sabiri ve en şakiri ve en zahidi ve en mütevazı ve en affi (iffetlisi) ve en cevadı ve en kerimi ve en rahimi ve en adili, herkesten ziyade mürüvvet, vakar, afv, sıhhat-ı fehim (sağlam anlayışlı), şefkat gibi ne kadar secaya-i âliye (yüce huylar) varsa, en mükemmel bir fihriste-i nuranisidir." ³

Peygamber Efendimizi (asm) son derece mükemmel bir anlatımla Risâle-i Nur aynasıyla çağımıza yansıtan Üstad Bediüzzaman Hazretleri, Efendimizi (asm) ve o yüksek şahs-ı manevisini şu şekilde özetlemiştir: "Risâletiyle dünyanın kapısını açtığı gibi, ubudiyetiyle de ahiretin kapısını açan" ⁴ ve "bin mu'cizat ile musaddak ve müeyyed olan" ⁵ "nev-i beşerin andelib-i zışanı ve benîâdemin bülbül-ü zülkur'anı" ⁶ Efendimiz Hazret-i Muhammed (asm) öyle bir zattır ki, azamet-i maneviyesinden dolayı sath-ı arz o zatın Mescid-i Aksasıdır. Mekke-i Mükerreme onun mihrabı, Medine-i Münevvere onun minber-i fazl-ı kemalidir. Cemaat-i mü'minine en son ve en âli imam ve nev-i beşerin hatib-i şehirdir, saadet düsturlarını beyan ediyor. Ve bütün Enbiyanın reisidir, onları tezkiye ve tasdik ediyor; çünkü, dini bütün dinlerin esasatına camidir. Ve bütün evliyanın başıdır, şems-i Risâletiyle onları terbiye ve tenvir ediyor." ⁷ Hem, "benîâdemin medar-ı şerefi ve bu âlemin medar-ı iftiharıdır. Ve ona 'Fahr-i Âlem' ve 'Şeref-i Benîâdem' denilmesi pek lâyıktır. Bu âlemde en büyük zat budur; Hâlıkımız hakkında en mühim söz onundur." ⁸ Hem "ubudiyet-i külliye cihetiyle kesret tabakatının dergâh-ı ilâhiye elçisi olduğu gibi, kurbiyet ve risalet cihetiyle dergâh-ı ilâhînin kesret tabakatına memurudur." ⁹ "Hem, risâleti umumî olduğu için, hemen ekser enva-ı kâinattan birer mu'cizeye mazhardır." ¹⁰ "cemi-i enbiyanın cemi-i mu'cizatı Hazret-i Muhammedin (asm) bir mu'cizesi hükmündedir." ¹¹

Üstad Bediüzzaman Hazretleri, kâinatın efendisi, güneşi, meyvesi, çekirdeği, hayatı, şuuru, nuru, rahmeti, fahri ve en büyük hakikati olan Peygamberimiz (asm) hakkında, "tarihlerin naklettikleri bidayet-i hayatına maddî, sathî, surî bir nazar ile bakan bir adam, şahsiyet-i maneviyesini idrak edemez. Ve derece-i kıymetine vasil olamaz. Ancak bidayet-i hayatına ve levazımât-ı beşeriyetine ve ahvâl-i zahiriyesine ince bir kışır, nazik bir kabuk nazarıyla bakılmalıdır ki, o kışır içerisinden iki âlemin güneşi ve tûbâ gibi şecere-i Muhammediye (asm) çıkmıştır. Ve feyz-i ilâhî ile sulanmış ve fazl-ı Rabbânî ile tekâmül etmiştir." ¹² ifadeleriyle Efendimize (asm) bakış açımızı derinleştirip küllîleştirmiştir.

“Risâlet-i Muhammediye (asm) kâinatın en büyük hakikati ve zat-ı Ahmediye (asm) bütün mahlûkatın en eşrefi ve hakikat-ı Muhammediye (asm) tabir edilen külli şahsiyet-i maneviyesi ve makam-ı kudsîsi iki cihanın en parlak bir güneşi olduğunu ve harika makama liyakatine dair pek çok hüccetleri ve emareleri kat’î bir sûrette Risâle-i Nur’da ispat edilmiş. Ve hadise-i Muhammediye (asm), bütün beni âdemin en büyük hadisesi ve kâinatın en azametli meselesi olduğunu ders vermiştir” 13 diyen Üstad Bediüzzaman Hazretleri Risâle-i Nur yoluyla, “Risâletiyle şu dar-ı imtihanın açılmasına, ubudiyetiyle de öteki darın (dünyanın) açılmasına sebep olan” 14 ve başta Kur’ân ve kendi zatı olarak bini aşan mu’cizelerin sahibi olan Peygamberimizin (asm) olmazsa olmazlığını ispat ederek, “insan için en âlî maksat olan Cenâb-ı Hakkın muhabbetine mazhar olmanın yolunun Habibullah olan Efendimize (asm) ittiba edip, sünnet-i seniyyesine iktida etmek.” 15 Yani Allah’ı sevmek ve rızasını kazanmak için Onun sevdiği zata benzemek ve ona uymakla olabileceğini belirtmiştir. Çünkü “Efendimizin (asm) getirdiği şeriatın hakaiki, fitratın kanunlarındaki muvazeneyi muhafaza etmiştir. İçtimaiyatın rabitalarına lâzım gelen münasebetleri ihlâl etmemiştir. Zaman uzadıkça, aralarında ittisal (birleşme) peyda olmuştur. Bundan anlaşılır ki, İslâmiyet nev-i beşer için fitrî bir dindir ve içtimâyâtı tezelzülünden (sarsılmadan) vikaye eden yegâne bir amildir.” 16

Bu sebeple, yabancı filozofların da, “Muhammed (asm) mümtaz bir kuvvettir” 17 ve “idrak ve şuur timsalidir.” 18 sözleriyle tasdik ve takdir ettikleri Efendimizi (asm), her meselede olduğu gibi, bu meselede de en güzel tarif ve izah eden ve Efendimizden (asm) aldığı ilm-i Kur’ân dersi ile 19 Kur’ân’ın i’cazını Risâle-i Nur’la beyan eden Üstad Bediüzzaman Hazretleridir. 20

Hemen her risâlede genişçe yer alan Efendimiz (asm), nuruyla risâleleri nurlandırarak, Risâletü’n-Nur yapmıştır. Meselâ, Sözler On Dokuzuncu ve Otuz Birinci sözüyle, Mektubat On Dokuzuncu mektubuyla, Şuâlar On Beşinci şuâsıyla, Lem’alar On Birinci Lem’asıyla, Mesnevî-i Nuriye reşhalarıyla, İşaratü’l İ’caz Nübüvvet bahsiyle ve “Yedi yüz adet âyetten çıkarılan ve Efendimizin münacatı olan Münacat Risâlesi” 21 ve sair risâleler çeşitli bahisleriyle Efendimize (asm) çok parlak birer ayinedarlık yapmış ve böylece “Risâle-i Nur, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm Efendimizin nuranî meşrebini ve Sahabe-i Kiramın âlî seciyesini beyan eden bir nur ve feyiz hazinesi olmuştur” 22

Bilhassa Tarihçe-i Hayat’ta geçen şu ifadeler, Üstad Bediüzzaman ve Risâle-i Nur’un bu meselede yüklendiği misyonu izah babında son derece büyük önem arz etmektedir: “Envar-ı Muhammediyeyi ve maarif-i Ahmediyeyi ve füyuzat-ı şem-i ilâhiyi en müşâşaa bir şekilde parlatması ve Kur’ânî ve hadisî olan işaret-ı riyaziyenin (matematiksel işaretlerin) kendisinde müntehi olması ve hitabat-ı nebeviyeyi ifade eden âyât-ı celîlenin riyazî beyanlarının kendi üzerinde toplanması delâletleriyle o zat hizmet-i imaniye noktasında risâletin bir mir’at-ı mücellâsı (parlak aynası) ve şecere-i risâletin bir son meyve-i münevveri ve lisan-ı risâletin irsiyet noktasında son dehan-ı hakikatı (hakikat ağzı) şem-i ilâhinin (ilâhî ışığın) hizmet-i imaniye cihetinde bir son hamil-i zisaadeti olduğuna şüphe yoktur.” 23

Bu itibarla, başta devlet ve devletin en büyük dinî kurumu olan Diyanet İşleri Başkanlığı, hem Kutlu Doğum Haftalarında hem de sair zamanlarda Peygamber Efendimizi (asm) ve doğru İslâmiyeti en güzel bir şekilde izah eden Üstad Bediüzzaman Said Nursî Hazretleri ve Risâle-i Nur gibi bir kaynağı görmezlikten gelmemeli, milleti bu nurdan mahrum etmemelidir. Her meselede Risâle-i Nur’a ve Üstad Bediüzzaman Hazretlerine söz hakkı verilerek resmî hak tanınmalıdır. Aslında bu çok geciktirilmiş bir haktır. Vatandaş olarak bunu istemek sanırım en normal hakkımızdır.

DİPNOTLAR: 1- Eski Said Dönemi Eserleri 524, 2- age. 525, 3- age. 557, 4- Sözler 123, 5- age. 426, 6- age. 571, 7- Mesnevî-i Nuriye 39, 8- Şuâlar 213, 9- Sözler 104, 10- Mektubat 157, 11- Eski Said Dönemi Eserleri 524, 12- Mesnevî-i Nuriye 137, 13- Sözler 745, 14- age. 379, 15- Lem’alar 186, 16- İşaratü’l İ’caz 271, 17- age. 430, 18- age. 446, 19- Tarihçe-i Hayat 56, 20- age. 82, 21- Lem’alar 1118, 22- Tarihçe-i Hayat 1066, 23-age. 928.